

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7521203383
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7521203383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej vo veci starostlivosti súdu o maloletú A. B. nar. X.XX.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťa rodičov matky C. C. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v A. D. XXX a otca B. B. nar. XX.X.XXXX bývajúceho vo E. F. D. XX zastúpeného advokátkou JUDr. Janou Fabišíkovou so sídlom v Košiciach na Mlynárskej č. 15 za účasti Okresnej prokuratúry Košice - okolie v konaní o vyslovenie súhlasu so zmenou priezviska maloletého dieťaťa o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 2.11.2021 č. k. 9P/32/2021-117 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh matky na udelenie súhlasu za otca na zmenu priezviska maloletej.

Proti tomuto rozsudku podala matka v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietala nesprávne a neúplne zistenie a posúdenie skutočného stavu veci. Uviedla, že maloletá A. žije v spoločnej domácnosti s ňou a ďalšími tromi súrodencami, ktorí pochádzajú z jej manželstva s pánom C.. Ďalšie tri deti používajú priezvisko Ilenin-ová. Maloletú A. vychovával od 10-ich mesiacov jej nebohý manžel, s ktorým si vybudovali veľmi blízky vzťah (manžel dňa X.X.XXXX zomrel). Biologického otca pána B. vníma ako otca a má k nemu vzťah, avšak sama tvrdí, že je Ileninová. Podľa jej slov mala dvoch otcov, jej manžela a svojho biologického otca. Prirodzene si vytvorila bližší vzťah k jej zosnulému manželovi, pretože sa jej venoval, žili v spoločnej domácnosti. Naproti tomu jej biologický otec sa s ňou stretáva od jej narodenia len veľmi nepravidelne, sporadicky a v závislosti od jeho voľného času a nálady. V roku 2020 to bolo trikrát, v tomto roku asi 15-krát. A. sa cíti byť C., ohradila sa pred ňou a svojou starou mamou v lete pred nástupom do tábora, prečo ju zapísala pod menom B., keď ona je C.. Zmenu priezviska chcela zapísať ešte pred nástupom do školy. Vzhľadom na aktuálnu spoločenskú situáciu sa konanie predĺžilo, avšak žiada súd, aby v tejto veci s ohľadom na A. , čo najskôr rozhodol s prihliadnutím na jej názor, potreby a rodinnú integritu. Po manželovej smrti jej pomáha rodina z jeho strany s deťmi a bežnou starostlivosťou o ne, tým sa vzťahy a rodinná súdržnosť prehľbuje, rovnako aj pocit mal. A. a jej emočná blízkosť k rodine Ileninovcov. A. má k nim vrúcny vzťah, často a rada ich navštevuje, spomína ich spoločné zážitky a cíti sa byť Ileninová. Pri rozhovoroch so súrodencami často spomína na zážitky s rodinou pána C.. Nespomína svojho biologického otca, prípadne jeho rodinu. A. nikdy nespomína starú mamu, starého otca či bratov svojho otca , nemá k nim bližší vzťah a ani zážitky ju s nimi nespájajú, pretože si ich nevytvorili, nevenujú sa jej primerane. A. spomenula za celý čas len sestru otca- G., H. a jej syna, malého G., ktorí tiež bývajú v dome s otcom. Zo znaleckého posudku

môže súd zistiť ďalšie skutkové zistenia nevyhnutne potrebné na to, aby sa dalo skutkovo ustáliť či je v záujme dieťaťa zmena priezviska. Po smrti manžela v konaní odmietla psychologický posudok práve z dôvodu traumatizujúcej udalosti v rodine. V dôsledku nesprávneho a neúplného zistenia stavu vecí a zároveň uplynutia určitého času svoj postoj prehodnotila. V súčasnej situácii je priam nevyhnutné z hľadiska správneho a úplného posúdenia vnímania, potrieb a pocitov A., aby bol vykonaný psychologický rozhovor za účelom vyhotovenia znaleckého posudku. Vzhľadom na to, že A. žije s ňou, súrodencami a rodinou Ileninovcov, všetci majú rovnaké priezvisko a to Ileninová s výnimkou A., na čo rodina naráža každodenne pri úplne bežných životných situáciách, je v jej záujme, aby sa volala rovnako. Taktiež aj z dôvodu, že jej otec nie je stabilným prvkom v živote A.. K vyjadreniu otca maloletej A. zo dňa 4.5.2021 uviedla, že jej tvrdenia zo dňa 11.11.2020 sa nezakladajú výlučne na jej subjektívnom pohľade, ale aj na tvrdení iných ľudí. K nepravidelnému hradeniu výživného, s absenciou aj niekoľko mesiacov a následnému zaplateniu dlhu na dohodnutom výživnom uviedla, že výživné má pokryť potreby maloletej, je to prednostná pohľadávka, ktorá je splatná vopred. Bez ohľadu na to, či otec dieťaťa zaplatil alebo nezaplatil dohodnutú sumu výživného, musela tieto potreby maloletej naplniť, teda uhradiť, a to v rôznych životných situáciách bez ohľadu na môj finančný stav. To, že túto skutočnosť nerozporovala a ďalej sa ňou súd nezaoberal považujem za nesprávne právne posúdenie. V prípade skutočného záujmu otca o A., by otec platil výživné nie podľa toho či mu vyjde alebo nevyjde, dieťa potrebuje jesť, bývať a obliekať sa bez ohľadu na otcovu finančnú situáciu, ale platil by tak, aby jej nič na čo má právo nechýbalo. Otec maloletej často popíja vo svojej krčme s kamarátmi. Ako tvrdí je to miesto, kde si môže robiť čo on chce, teda má za to, že ak otec má prostriedky na alkohol takto často, tak by ich mal mať aj na základné potreby svojej dcéry, aspoň v nevyhnutom rozsahu. Plne si uvedomuje dôležitosť roly otca v živote dcéry, avšak z jeho doterajšieho správania nemá pocit, že by jeho správanie bolo zodpovedné, úprimné, ale najmä v záujme A.. Otcovi umožňuje stretnutia od narodenia maloletej podľa prania otca, avšak často sa stáva, že otec sa nepredvídateľne ozve a dožaduje sa zmeny jej programu s deťmi, pretože on práve v tom čase má čas, resp. chuť byť otcom. Po doručení rozsudku o zmene priezviska mu navrhla, aby si do súdneho rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností dohodli pravidelne čas na stretnutie s maloletou vo vopred určenom čase, čo otec najprv prijal, potom odmietol a opäť potvrdil, že mu nejde o záujem maloletej a maloletú, pretože ak by mal skutočný záujem tak do rozhodnutia súdu by návrh od nej prijal a chápal, že je to dôležité aj pre maloletú, aby mala pravidelný a stabilný, vopred určený harmonogram. Maloletá je na ňu a zvyšok rodiny fixovaná, hoci k otcovi má tiež vzťah, ktorý si uvedomuje, že je potrebné aj naďalej podporovať a rozvíjať. Pre A. by však bolo zaťažujúce a stresujúce, ak by sa ako jediný člen rodiny volala inak. Vzhľadom na vyššie uvedené a v súlade s ustálenou judikatúrou má za to, že nahradenie súhlasu so zmenou priezviska maloletého dieťaťa je dôvodné, keďže rodič, ktorého priezvisko dieťa nosí, neplní svoje rodičovské povinnosti. Ako vyššie uviedla a predkladá o tom aj dôkaz, otec neplatí pravidelne dohodnuté výživné, nie sú výnimočné ani situácie ak neuhradí aj 4 po sebe idúce mesiace, čo je v zmysle Trestného zákona trestným činom zanedbania povinnej výživy. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že ak rodič, ktorého priezvisko má dieťa neprejavuje záujem o dieťa alebo prejavuje minimálne, neplní si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu alebo ju plní len čiastočne, prípadne s dieťaťom žije rodič, ktorý má ďalšie deti s iným partnerom a rodina má iné spoločné priezvisko ako dieťa, ktoré žije v tejto rodine je dôvodom hodným osobitného zreteľa na nahradenie súhlasu rodiča so zmenou priezviska a poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Trnava sp. zn. 40CoP/5/2017. Samotný súd apeluje v odôvodnení na otca, aby bol stálym bodom v živote maloletej a poskytoval jej v ich vzťahu stabilitu, spoľahlivosť a predvídateľnosť. Dieťa žije v rodine, kde sa všetci ostatní najbližší členovia volajú Ileninovci, s ktorými trávi najviac času a kde má najsilnejšie putá. Pri bežných situáciách, ako je návšteva lekára, či dovolenka bude maloletá čeliť otázkam prečo sa volá inak ako zvyšok rodiny. Uznáva potrebu otca v živote maloletej, avšak v záujme maloletej, jej pocitu spolupatričnosti s rodinou, v ktorej vyrastá a žije navrhuje súdu nahradiť súhlas otca so zmenou priezviska z B. na C.. Má za to, že milujúci rodič, ktorý má úprimný záujem o dieťa nepotrebuje žiaden apel, žiadneho súdu na to, aby bol stabilným prvkom v živote dieťaťa, tak ako otca súd v závere napadnutého rozsudku vyzval. V ďalšom poukazuje na najlepší záujem maloletého dieťaťa a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 7Cdo/27/2019 z 24.4.2019.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Má za to, že súd prvej inštancie zistil skutkový a skutočný stav a dostatočným spôsobom sa vysporiadal s vykonávaním a vyhodnocovaním dôkazov. S dôvodmi, ktoré matka uvádza vo svojom odvolaní sa nemožno stotožniť. Matka v odvolaní ako dôvody uvádza argumenty, ktoré už uviedla v priebehu konania v písomnej forme ako aj vo forme ústnych prednesov, a v konečnom dôsledku sa

jedná o argumenty, s ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia veľmi podrobne a precízne vysporiadal. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania. Matka vo svojom odvolaní opakovane uvádza, že neplatí pravidelne dohodnuté výživné, zanedbáva svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére. K tomuto uvádza, že medzi nimi bolo dohodnuté, že bude prispievať na výživu maloletej dcéry dobrovoľne, pričom si svoju povinnosť plnil od narodenia dcéry podľa svojich možností a schopností, pričom prispieval mesačne sumou 100 Eur až 200 Eur s tým, že v prípade ak meškal s výživným, tak matke poukázal ďalší mesiac zvýšenú sumu na výživu dcéry. Okrem výživného uhradil od januára 2017 do apríla 2018 poistenie maloletej vo výške 90 Eur mesačne. Súčasne niekoľkokrát uhradil príspevok za obedy pre školskú jedáleň vo výške 30 Eur mesačne. V neposlednom rade poukazoval na účet matky okrem výživného aj príspevok vo výške 100 Eur mesačne alebo 120 Eur mesačne v období od augusta 2018 do konca roka 2019. Okrem platenia výživného a príspevku na maloletú, pravidelne pri stretávaní sa s dcérou jej kúpil hračky, ošatenie, obuv, drogériu, vitamíny, a pod. Čo sa týka návrhu matky na ustanovenie znalca z odboru detská psychológia za účelom vyhotovenia znaleckého posudku, tento návrh považuje za neprijateľný. Samotná matka odmietla v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré je vedené na Okresnom súde Košice – okolie pod sp. zn. 18P/81/2021, pričom v tomto konaní bola dňa 29.11. 2021 schválená dohoda rodičov o úprave rodičovských práv a povinností. V zmysle dohody bola maloletá A. zverená do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia ju budú zastupovať a spravovať jej majetok. Súčasne sa dohodli na výživnom vo výške 250 € mesačne a taktiež sa dohodli na rozšírenej úprave styku s maloletou. Účastníci sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva na podanie odvolania. V neposlednom rade poukazuje na fakt, že matka na pojednávaní dňa 2.11.2021 uviedla, že prejavuje záujem o maloleté dieťa, telefonicky odhadom približne 1-krát do týždňa, takisto sa s ňou stretáva. Matka vzťah maloletej k nemu vníma ako pozitívny nakoľko maloletá sa na neho teší. Takisto poukazuje na okolnosti, že maloletá neprezentuje žiadne negatívne zážitky, negatívne emócie s ním spojené.

Matka v odvolacej replike žiada, aby súd určil detského psychológa alebo kolíznu opatrovníčku, ktorá sa s ňou porozpráva o tom ako sa chce volať, resp. povie im sama svoj názor. Maloletá je veľmi múdra a chápe čo sa okolo nej deje, a preto si myslí, že nebude mať problém rozprávať aj o jej zosnulom manželovi, aký mali vzťah, ako ho milovala a aj naďalej miluje. V ďalšom uviedla, že maloletá po príchode od otca je úplne iná, smutná, mrzutá. Má pocit, že celý čas, čo je u otca do nej hučia ako sa volá a ona nechce byť zlá tak s nimi súhlasí.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako aj jeho odôvodnením a preto ho navrhuje potvrdiť. Je toho názoru, že vzťah maloletej a otca sa bude rozvíjať aj vzhľadom k uzatvorenej rodičovskej dohode rodičov na pojednávaní dňa 29.11.2021 v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností vedeného na Okresnom súde Košice – okolie, sp. zn. 18P/81/2021.

Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ust. Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ust. Zákona o rodine, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho záverom sa odvolací súd stotožňuje. Odvolací súd konštatuje, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o udelenie súhlasu na zmenu priezviska maloletej za otca, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

K odvolaciemu dôvodu matky, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutočný stav veci je potrebné poznamenať, že ani pre rešpektovaní vyšetrovacej zásady súd nemusí vykonať všetky účastníkmi navrhnuté dôkazy, pretože výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde aj s poukazom na čl. 10 ods. 1 a 2 základných princípov CMP, z ktorého vyplýva, že dôkazy a tvrdenia účastníkov hodnotí súd podľa vlastnej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiaden dôkaz nemá predpísanú silu. Právomoc konať vo veci, ktorej sa návrh týka sa v sebe obsahuje i právomoc súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/2003). Skutočnosť, že sa matka s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo osebe viesť k záveru o neodôvodnenosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd dopĺňa, že priezvisko fyzickej osoby je osobným údajom, ktorý fyzickú osobu identifikuje a odlišuje od iných fyzických osôb. Jedná sa o údaj, ktorý jeho nositeľa spája a priradzuje k určitej sociálnej skupine resp. rodine. Je zaužívané, že deti sú nositeľmi priezviska svojich rodičov a tento údaj spája rodičov a deti aj navonok, vo vzťahu k spoločnosti. Podľa platnej slovenskej legislatívy je možné požiadať o zmenu priezviska v prípade ak ide o priezvisko hanlivé alebo ak sú to dôvody hodné osobitného zreteľa. Zákon ponechal širšie koncipovanú možnosť na zmenu priezviska, nakoľko všetky životné situácie sa nedajú legislatívne podchytiť. Zmeniť priezvisko maloletému dieťaťu je možné vtedy, ak s tým súhlasia obaja rodičia, t. j. nielen rodič zmenu navrhujúci ale aj druhý rodič. Ak jeden rodič nesúhlasí, druhý rodič môže požiadať súd o nahradenie súhlasu rodiča na zmenu priezviska. Na povolenie zmeny priezviska maloletého dieťaťa nie je právny nárok, pričom súd vydá súhlas na podanie žiadosti jedným z rodičov, proti vôli druhého rodiča len vtedy, ak sú na to závažné dôvody. Týmto dôvodmi sú predovšetkým, ak si rodič, ktorého priezvisko maloleté dieťa má, neplní svoje povinnosti voči nemu, neprejavuje oň záujem a zrejme stratil k nemu citový vzťah alebo z iného závažného dôvodu nie je v záujme ďalšej výchovy dieťaťa, aby sa u neho udržiaval a prehlboval pocit spolupatričnosti s týmto rodičom.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávaneho prípadu dospel k záveru, že nie sú splnené predpoklady pre vyhovieť návrhu matky. V preskúmvanej veci nie sú preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by zakladali potrebu zmeny priezviska maloletej. Rodičia maloletej majú rôzne priezviská, pričom maloletá má rovnaké priezvisko ako otec. Dôvodom, pre ktorý matka žiadala o udelenie súhlasu na zmenu priezviska, má byť nezáujem otca o maloletú a neplatenie výživného. V ďalšom tiež, že maloletá má iné priezvisko ako matka a celá rodina. Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že v žiadnom prípade nemôže byť dôvodom pre zmenu priezviska len samotná skutočnosť, že maloleté dieťa nesie iné priezvisko ako jeden z rodičov, aj keď tento rodič primárne zabezpečuje o dieťa starostlivosť v dôsledku rozpadu partnerského vzťahu. Rovnako nie je možné len v dôsledku skutočnosti, že maloleté dieťa má rozdielne priezvisko ako matka (a nebohý manžel matky), mať za to, že by ponechanie doterajšieho priezviska mu spôsobovalo akékoľvek negatívne zmeny v prežívaní, prípadne malo negatívny vplyv na jeho psychický, fyzický, či sociálny vývin. V každom prípade však nebolo preukázané, že by si otec neplnil svoje rodičovské povinnosti a nere realizoval rodičovské práva. Odvolací súd konštatuje, že matka si vo svojich vyjadreniach protirečí, ak na jednej strane uvádza, že otec výživné neplatí, o dieťa nejaví záujem a na strane druhej potvrdzuje finančné prispievanie otca na dieťa (i keď suma nebola súdom určená v čase rozhodnutia

súdu prvej inštancie v tomto konaní), zrejme však nie vo výške, ktorá by zodpovedala jej predstavám. Zároveň matka poukazuje na spôsob komunikácie otca a v tej súvislosti na jeho bytové pomery z čoho vyplýva, že otec sa so dieťaťom stretáva, avšak matka namieta nepravidelnosť stretávaní a okolnosti tomu predchádzajúce, spočívajúce v nezisťovaní, či maloletá nemá dohodnutý iný program. Je logické, že pri takomto správaní rodičov došlo k nepochopeniu ich vlastných predstáv o spôsobe realizácie rodičovských práv a povinností, čo bez následného vysvetlenia viedlo matku k názoru, že otec si tieto neplní. V ďalšom považuje za potrebné dodať, že otec opakovane verbalizoval svoj pozitívny citový vzťah k maloletej. Napokon i maloletá má pozitívny citový vzťah k otcovi a na stretnutia s ním sa teší, čo potvrdila i matka vo svojich vyjadreniach a kolízny opatrovník. Skutočnosť, že otec o dieťa javí záujem sa preukázala v konaní o úpravu rodičovských práv a povinností, ktoré právoplatne skončilo uzavretím rodičovskej dohody. Z uvedeného je zjavné, že zmena priezviska maloletej je skôr prianím matky, čomu nepochybne napomáha aj skutočnosť, že maloletá bola zverená do jej osobnej starostlivosti. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné vyjadrovať sa k úplným detailom uvádzaných matkou v odvolaní, nakoľko tieto nie sú predmetom konania o udelenia súhlasu so zmenou priezviska.

Pokiaľ matka v odvolaní poukazovala na potrebu vylúču maloletého dieťaťa a prípadné nariadenie znaleckého dokazovania, odvolací súd dodáva, že vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie považuje v tomto smere za postačujúce, so správnymi skutkovými a právnymi závermi, pričom súd rešpektoval právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie v súlade s odvolacím návrhom matky. Uvedené dokazovanie by podľa názoru odvolacieho súdu neprineslo žiadne nové výsledky vzhľadom na už ustálený skutočný stav veci zistený ďalšími dôkazmi, správami kolízneho opatrovníka, ktorý opakovane zisťoval pomery v rodine maloletého dieťaťa(nielen v prejednávanej veci), vylúchom účastníkov konania, a ktoré vyplynuli z celkového správania sa účastníkov konania v priebehu súdneho konania, vrátane ich vyjadrení a podaní k veci samej. Z matkou podaných dôkazných návrhov v odvolacom konaní je zjavné, že matka usiluje o znalecký posudok, vyjadrenie znalca, eventuálne odborné stanovisko psychológa, ktoré by obsahovalo konkrétne vyjadrenie vo vzťahu k zmene priezviska maloletého dieťaťa, a to v súlade s jej názorom. V tomto smere je však potrebné uviesť, že znalcovi a ani inému odborníkovi zásadne nepatrí právo vyjadrovať sa k prejednávanej veci, ani navrhovať konkrétny spôsob rozhodnutia a priamo odpovedať na to, o čom má rozhodnúť súd. Na takéto závery súd nie je povinný prihliadať, pretože zasahujú do jeho rozhodovacej právomoci či už v rámci hodnotenia dôkazov, alebo rozhodnutia vo veci samej. V ďalšom dopĺňa, že medzi rodičmi boli konštatované nezhody a teda možno predpokladať, že uvedené okolnosti majú podstatný vplyv na prežívanie maloletého dieťaťa a jeho názor.

Pokiaľ matka v odvolaní argumentuje súdnymi rozhodnutiami vydanými v iných konaniach je potrebné zdôrazniť, že udelenie súhlasu so zmenou priezviska je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie vo vzťahu k maloletému dieťaťu je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a len doplnil ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP na zdôraznenie jeho správnosti.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).